

วิเคราะห์กิจกรรมดำเนินงาน

ในที่นี้เราจะวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนก่อนเป็นส่วนแรกจากกิจกรรมดำเนินงาน โดยงบกำไรขาดทุนควรจะเป็นแบบหลายชั้นเพื่อให้่ายต่อการวิเคราะห์กิจกรรมนี้

ในปีนี้อีกการมีกำไรสุทธิ ประมาณ 315 ล้านบาท คิดเป็น 5.54% แต่จากที่เห็นกำไรสุทธิปีนี้ลดลงจากปีที่แล้วถึง 14.49% มีเหตุผลมาจากปีนี้ต้นทุนขาย โดยเพิ่มขึ้นจากปีก่อน 390 ล้านบาท คิดเป็น 9.91% เนื่องจากในปี 2563 มีการแข่งขันทางด้านราคา ทำให้ราคาขายเฉลี่ยต่อหน่วยของสินค้าโดยรวมลดลง และมีผลทำให้อัตราส่วนต้นทุนขายเพิ่มขึ้น สาเหตุเนื่องจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจ ที่ผู้บริโภคจะลดการใช้จ่ายสินค้าไม่จำเป็นลดลง ทำให้ยอดขายของอุตสาหกรรมนี้ได้รับผลกระทบ และเนื่องจากในเคสบอกไว้ว่าในช่วงอัตราบริโภคที่สูงมีแค่ช่วงฤดูร้อนเท่านั้น ดังนั้นกิจการแทนที่จะขายได้ดีก็ต้องไปแข่งขันราคากับกิจการอื่นๆ ในอุตสาหกรรมเครื่องดื่มอีกมากมายอย่างที่กล่าวไว้ ดังนั้นถึงแม้ว่ารายได้จากการขายเพิ่มขึ้น 349 ล้านบาท คิดเป็น 6.54% จากรายได้ ส่วนใหญ่มาจากการขายกลุ่มเครื่องดื่มชาพร้อมดื่มที่มีสัดส่วนเป็น 96% จากการขายสินค้าทั้งหมด ในรายได้ตรงนี้เพิ่มขึ้นก็จริงแต่อัตราส่วนรายได้ที่เพิ่มขึ้นนี้ ต้นทุนขายก็เพิ่มขึ้นในอัตราที่มากกว่าด้วย ดังนั้นเมื่อต้นทุนขายเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 9.91% จากที่ต้นทุนขายคิดเป็น 76.21% จากรายได้จากการขาย จะส่งผลต่อกำไรขั้นต้นที่ลดลงมา 2.97% ในส่วนของกำไรขั้นต้นนี้ไม่ควรที่จะลดลงมากเกินไป เพราะว่าแสดงถึงความสามารถของกิจการว่าจะสามารถทำกำไรได้มากแค่ไหน และกำไรขั้นต้นตรงนี้คิดเป็น 23.79% จากรายได้จากการขาย ซึ่งมีพอสมควรที่จะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้ต่อ เช่น ค่าใช้จ่ายในการขาย/บริหาร ดอกเบี้ยจ่าย และอื่นๆ และในต้นทุนขายนี้มีค่าใช้จ่ายอย่างการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตสำหรับเครื่องดื่ม ที่เมื่อก่อนเคยยกเว้นเอาไว้อีกด้วย

แต่ในปีหน้ากิจการคาดว่าต้นทุนการผลิตต่อหน่วยจะลดลง เพราะว่ามี การนำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต ใช้วัสดุที่เบากว่า ผลิตต่อเนื่องโดยไม่ต้องหยุดล้างเครื่องจักรบ่อยๆ และใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน ในค่าใช้จ่ายตรงนี้ ถ้าเป็นเครื่องจักรใช้ผลิตสินค้าโดยตรง จะเป็น MO เช่นพวกค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรที่ใช้บรรจุน้ำลงขวด ใช้ทำน้ำชา ค่าเสื่อมราคาโรงงานที่ใช้ผลิตสินค้าโดยตรง ที่พูดมาทั้งหมดนี้จะเพิ่มขึ้น แต่ทำให้ DL หรือค่าแรงงานคนที่ผลิตจะลดลง จากในเคสบอกว่ามีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานแค่ 3.1% เท่านั้น ดังนั้นกิจการควรจะผลิตสินค้าจำนวนมากเพื่อลดต้นทุนต่อหน่วยของสินค้า จากในเคสได้บอกไว้ใน

ต้นทุนขายนี้มี ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่ายคิดเป็น 11.8% ดังนั้นถ้ากิจการสามารถพัฒนากระบวนการผลิตสินค้าได้ จะทำให้คงคุณภาพการผลิตสินค้าได้ ลดสินค้าเสียในระบบได้

ในส่วนต่อไปเป็นวัตถุดิบหลักซึ่งก็คือ “ขวด” ในระบบการผลิตในปัจจุบันสามารถลดการใช้พลาสติกได้ถึง 36% ทำให้ประหยัดต้นทุนขายของสินค้ามากๆ เพราะพลาสติกที่ใช้ผลิตขวดเป็นวัตถุดิบที่ใช้บรรจุน้ำชาต่างๆ ดังนั้นตรงนี้ก็เป็นลักษณะเดียวกันกับเครื่องจักรที่กล่าวไปตอนแรกถ้าบริษัทหาหมใช้กระบวนการผลิตที่ทันสมัยมากขึ้น ซื้อเทคโนโลยีหรือเครื่องจักรใหม่ๆ เข้ามาในการผลิตขวดและทำให้สามารถผลิตสินค้าได้เร็วมากขึ้น จะทำให้กิจการจะประหยัดต้นทุนที่เป็นค่าเสื่อมราคาซึ่งเป็นต้นทุนคงที่ของขวดได้อย่างมาก ดังนั้นบริษัทหาหมควรลงทุนในกิจกรรมลงทุนในส่วนของ ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ในส่วนของการพัฒนาโรงงาน เครื่องจักร หรือ ซื้อเครื่องจักรเข้ามาเพื่อเพิ่มกำลังผลิตเพื่อให้ทันต่อความต้องการของลูกค้าก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างมากที่จะทำให้บริษัทนี้เติบโตขึ้น และจากเครื่องจักรที่ทันสมัยมากขึ้น ถ้าเครื่องจักรที่ใช้ผลิตขวด มีต้นทุนค่าเสื่อมราคา เครื่องจักร หรืออื่นๆ รวมอยู่ในต้นทุนของวัตถุดิบขวด เป็นต้นทุนคงที่ถ้าผลิตได้จำนวนมากขึ้น จะช่วยลดต้นทุนต่อหน่วยของขวดลดลง และจะลดได้เยอะมากเพราะขวดเป็นส่วนหนึ่งของวัตถุดิบ วัสดุสิ้นเปลือง และการเปลี่ยนแปลงในสินค้าสำเร็จรูป ที่มีถึง 70.8% จากต้นทุนขายทั้งหมดด้วย รวมถึงในที่ดิน อาคารและอุปกรณ์นี้ ถ้าลงทุนพัฒนาส่วนการผลิตสินค้าโดยตรงเช่นพวก เครื่องจักรกรอกน้ำชา เทคโนโลยีการชงชาใหม่ๆเร็วและง่ายขึ้น ก็จะช่วยประหยัดต้นทุนคงที่อย่างค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่ายที่มีถึง 11.8% จากต้นทุนทั้งหมดซึ่งรองลงมาจากวัตถุดิบ

อีกส่วนหนึ่งก็คือวัตถุดิบ เช่น ใบชา สมุนไพร น้ำตาล น้ำ ในปีหน้านี้ก็การมีแนวโน้มที่จะใช้ปริมาณน้ำตาลลดลง เพราะว่าในปัจจุบันตลาดเครื่องดื่มสุขภาพจะเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากกิจการจะลดต้นทุนจากการใช้น้ำตาลน้อยลง โดยเครื่องดื่มสุขภาพพวกนี้ก็มีราคาแพงกว่าสินค้าปกติอีกด้วย แต่ในที่นี้กิจการก็ต้องควบคุมคุณภาพหรือรสชาติให้ดีเพื่อดึงดูดให้คนสนใจเครื่องดื่มพวกนี้ด้วย

ค่าใช้จ่ายส่วนต่อไปคือค่าใช้จ่ายในการขายที่มีถึง 711 ล้านบาท คิดเป็น 12.51% จากรายได้จากการขาย ส่วนใหญ่เป็นพวกค่าโฆษณาและค่าใช้จ่ายส่งเสริมการขายเป็นหลัก เพราะตลาดในอุตสาหกรรมเครื่องดื่มมีการแข่งขันสูงมากนอกจากจะแข่งขันเครื่องดื่ม Ready to drink ที่เป็นเครื่องดื่มเป็นขวดพร้อมดื่มแล้วก็ยังต้องแข่งขันกับร้านค้าที่ขายน้ำชาที่เป็นแก้วเช่น ชาสมุนไพร อะไรแบบนี้ ดังนั้นบริษัทหาหมจะต้องจัดแคมเปญต่างๆ และแข่งขันโฆษณาเพื่อดึงดูดลูกค้าให้มากขึ้น และในช่วงที่มีอัตราบริโภคต่ำอย่างช่วงหน้าหนาวบริษัทก็นำให้ส่วนลดในช่วงนี้เป็นพิเศษเช่น ซื้อ 2 ขวดราคาถูกลงกว่าเดิม แต่ในปีนี้นี้บริษัทหาหมลดค่าใช้จ่ายในการขาย

ได้นิดหน่อยก็คือประมาณ 3.5 ล้านบาทหรือ 0.49% ซึ่งถือว่าไม่ต่างจากปีก่อนเท่าไร และเมื่อไปดูในหมายเหตุจริงๆ แล้วค่าโฆษณาและส่งเสริมการขายเพิ่มขึ้น จาก 328 ล้านบาทเป็น 335 ล้านบาทดังนั้นการลดลงของค่าใช้จ่ายในครั้งนี้มาจากสาเหตุอื่นๆ เช่น ค่าแรกเข้าและค่าบริการอื่น ที่ลดลงไป 8 ล้าน ค่าใช้จ่ายในการขนส่งออกไป 2 ล้านบาท และอื่นๆ แต่ถ้าในอนาคตอย่างที่บริษัทชาฮอมได้บอกไว้ว่าคาดว่าจะยอดขายและกำไรของกิจการจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีฐานลูกค้ามากขึ้นก็จะลดค่าใช้จ่ายในการขายลงได้เนื่องจากพอมีฐานลูกค้าเพิ่มขึ้นก็จัดโปรโมชั่นและโฆษณาน้อยลงได้ แต่ก็ไม่เสมอไปเพราะลูกค้าอาจจะมาซื้อสินค้าของบริษัทชาฮอมเพราะจัดโปรโมชั่นหรือมีกิจกรรมบ่อยๆ ก็ได้

และมีค่าใช้จ่ายอีกตัวหนึ่งก็คือค่าใช้จ่ายในการบริหารมี 174 ล้านบาท คิดเป็น 3.07% จากรายได้จากการขายซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงรองลงมาจากค่าใช้จ่ายในการขายเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเกี่ยวกับใน office เช่น พนักงานในออฟฟิส ฝ่ายบัญชี ผู้บริหาร การเงิน ฯลฯ รวมถึงพวกโบนัสหรือแม้แต่ว่าผลประโยชน์เกี่ยวกับพนักงานที่ทยอยเปลี่ยนเป็นค่าใช้จ่ายในทุกๆ ปีด้วย และมีเกี่ยวกับ office อีกเช่นค่าเช่าสำนักงาน ค่าเสื่อมราคาสำนักงาน ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์สำนักงาน ในปีนี้ก็การลดค่าใช้จ่ายในการบริหารได้ถึง 13.89% หรือเกือบๆ 28 ล้านบาทค่าใช้จ่ายในตรงนี้มีมากก็ไม่ดีเพราะหมายถึงกิจการควบคุมค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสำนักงานได้ไม่ดี และถ้าน้อยไปก็ไม่ดีเหมือนกันหมายความว่ากิจการดูแลพนักงานได้ไม่ดีรีเปลาสวัสดิการน้อยไป

เมื่อเอากำไรขั้นต้นหักค่าใช้จ่ายในการขายและค่าใช้จ่ายในการบริหารนี้ จะได้กำไรจากการดำเนินงานมีอยู่ 467 ล้านบาท คิดเป็น 8.21% จากรายได้จากการขายซึ่งลดลงมา 2.06% สาเหตุมาจากที่กำไรขั้นต้นปีนี้มีน้อยลงจากปีที่แล้วมีผลทำให้กำไรขั้นต้นน้อยลงพอสมควรก่อนที่จะมาหักค่าใช้จ่ายเหล่านี้ ถึงแม้ว่าค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารจะลดลงก็ตาม โดยกำไรจากการดำเนินงานของบริษัทชาฮอมอยู่ในเกณฑ์ที่กำลังดีและพอรับค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้ไหว

นอกจากนี้ยังมีค่าใช้จ่ายที่ส่งผลกระทบเป็นอย่างมากต่อกำไรสุทธิที่ทำให้ลดลงเยอะก็คือของกิจการนี้ ส่วนแบ่งขาดทุนจากการร่วมค้า ขาดทุนในปีนี้อยู่ถึง 144 ล้านบาท โดยขาดทุนเพิ่มจากปีที่แล้ว 50.77% โดยการร่วมค้าบริษัทชาฮอม ได้ร่วมค้ากับบริษัท PT ที่เป็นนิติบุคคลในประเทศอินโดนีเซีย ที่จะผลิตเครื่องดื่มภายใต้แบรนด์ทั้งสองบริษัทนี้ ในปีนี้ก็การได้ลงทุนในกิจการร่วมค้าเพิ่มอีก 121.1 ล้านบาท เพื่อให้เป็นทุนหมุนเวียนในกิจการร่วมค้า แต่ปีนี้กิจการร่วมค้าก็ยังขาดทุนอีกถึง 144 ล้านบาทจากการร่วมทุน 50% ในกิจการร่วมค้าหมายความว่าในงบของกิจการร่วมค้า ขาดทุนไปถึง 288 ล้านบาท ในการขาดทุนในทีนี้ไม่ได้มาจากการที่กิจการขายสินค้าแล้วมีต้นทุนขายสูงแต่อย่างใด เพราะกิจการนี้มีรายได้จากการร่วมค้าเพียงแค่ 20 ล้านบาท

ดังนั้นต้นทุนขายจะน้อยกว่านั้นไปอีก ดังนั้นคาดการณ์จากค่าใช้จ่ายที่มีถึง 309 ล้านบาทในงบกิจการร่วมค้า ควรจะมาจาก ไม่ค่าใช้จ่ายในการขายก็ค่าใช้จ่ายในการบริหาร แต่จากที่บริษัทฯ หอมบอกไว้ว่าเป็นเพราะ ค่าใช้จ่ายจากการขายเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากจากการที่ส่งเสริมการขายโดยส่งรหัสได้ฝาเพื่อชิงเงินรางวัล และยัง มีรายการส่งเสริมการขายอื่นๆ ที่ช่วยเพิ่มช่องทางการขายในตลาดเครื่องดื่มของประเทศอินโดนีเซีย แต่ผลตอบ รับกลับไม่ดีเท่าไรเพราะรายได้จากปีก่อนและปีนี้เพิ่มขึ้นแค่ 2 ล้านบาทหรือคิดเป็น 12.40% ถึงแม้ % จะดู เยอะแต่จริงๆ เป็นจำนวนเงินที่น้อยมาก จากรายได้ 20 ล้านบาท และค่าใช้จ่ายคิดเป็น 309 ล้านบาท ดังนั้น กิจการร่วมค้าจะขาดทุนไป 288 ล้านบาท ส่งผลให้กิจการเราขาดทุนไปเป็นค่าใช้จ่ายอีก 144 ล้านบาทจาก อัตราส่วนการลงทุน 50% อีกทั้งยังส่งผลต้องบแสดงฐานะการเงินในกิจกรรมลงทุนก็คือ เงินลงทุนในการร่วม ค้าด้วยทั้งที่ กิจการลงทุนไปเพิ่ม 121.1 ล้านบาทแต่ รายการนี้ก็ยังลดลงถึง 33 ล้านบาท หรือคิดเป็น 35.39% จากที่ปีที่แล้วมีเงินลงทุน 94 ล้านบาท + ลงทุนเพิ่ม 121.1 ล้านบาท และขาดทุนอีก 144 ล้านบาท ทำให้ เหลือเงินลงทุนในการร่วมค้าแค่ 61 ล้านบาท

ทั้งนี้กิจการนี้ก็ยังไม่ต้องถอยที่จะเลิกทำถึงแม้บริษัทฯ หอมจะขาดทุนมากก็ตาม บริษัทฯ หอมยังหวังว่าการ ทำการร่วมค้าครั้งนี้จะขยายฐานลูกค้าไปยังประเทศอินโดนีเซียได้จากที่ประชากรมีถึง 250 ล้านคน และยังดื่ม ชาพร้อมกับอาหารแต่ละมื้ออีกด้วย อีกทั้งอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มของประเทศอินโดนีเซียก็มีการ ขยายตัวอยู่ตลอด ดังนั้นถ้าบริษัทฯ หอมปรับปรุงกลยุทธ์อย่างการปรับสูตรชาเพราะรสชาติอาจจะไม่เหมาะ ะกับประเทศนี้เปล่า หรือต้องปรับปรุงการส่งเสริมการขายใหม่เพื่อดึงดูดลูกค้าให้เพิ่มขึ้น

ต่อไปเป็นต้นทุนทางการเงินที่มีอยู่ 64 ล้านบาทคิดเป็น 1.13% จากรายได้จากการขาย โดยส่วนใหญ่เป็น ดอกเบี้ยจ่ายที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืม เนื่องจากหนี้จากปีก่อน หรือถ้าเป็นตัวเลขในงบก็คือของปี 2562 นับว่าเป็น หนี้ของต้นปี 2563 มีเงินกู้ระยะสั้นและระยะยาวจากสถาบันทางการเงินอยู่พอสมควร แต่ในปีต้นทุนทางการเงิน ลดลงไป 11 ล้านบาท หรือ 14.72% แสดงให้เห็นว่าระหว่างปี 2562 ชำระเงินกู้ไปพอสมควรทำให้ในปี 2563 รับภาระดอกเบี้ยจ่ายน้อยลง

สรุปได้ว่าในปีนี้นักกิจการมีรายได้เพิ่มขึ้นเนื่องจากมีฐานลูกค้าเพิ่มขึ้นและการส่งเสริมการขายที่ดีก็จริงแต่ก็มี ค่าใช้จ่ายทั้งต้นทุนขายเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนที่สูงกว่ารายได้ ค่าใช้จ่ายในการขายบริหาร และยังมีขาดทุนจาก การร่วมค้าทั้งที่ควรจะเป็นตัวที่ส่งเสริมกำไรแต่กลับให้ค่าใช้จ่ายที่สูงแทน ส่งผลทำให้กำไรสุทธิในปีนี้นี้ลดลง นอกจากนี้ยังมีวิกฤตอื่นๆ อย่างเช่นวิกฤต covid-19 วิกฤตการชะลอตัวของเศรษฐกิจ และการแข่งขันของ อุตสาหกรรมเครื่องดื่มที่สูง ดังนั้นบริษัทฯ หอมต้องวางแผนตลาดในปีหน้าให้ดีและรับมือกับวิกฤตต่างๆ ที่จะ

ตามมาในปีหน้าให้ได้ และในส่วนของกิจการร่วมค้าบริษัทก็ควรปรับปรุงการส่งเสริมการขาย และสินค้าให้
เหมาะสมกับประชากรในอินโดนีเซียให้ได้อย่างที่หวังในอนาคตต่อจากนี้

วิเคราะห์กิจกรรมลงทุน

ณ วันสิ้นปี 2563 บริษัทฯฯหมีสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนถึง 7053 ล้านบาท คิดเป็น 81.76% จากสินทรัพย์ทั้งหมด โดยสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนลดลง 1.58% สินทรัพย์ส่วนใหญ่เป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่กิจการมีทั้งหมด จากสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่กิจการมีเยอะมากที่สุดก็คือ ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์มีมูลค่าทั้งหมด 6.8 พันล้านบาท ณ สิ้นปี 2563 คิดเป็น 78.93% จากสินทรัพย์ทั้งหมด ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ในรายการนี้ กิจการส่วนใหญ่มีอุปกรณ์ รongลงมาเป็นอาคาร และน้อยที่สุดเป็นที่ดินซึ่งน้อยกว่า 10% ถ้าพูดให้ถูกก็คือ บริษัทฯฯหมีเครื่องจักรที่ใช้ผลิตสินค้า และโรงงานเยอะ หรืออย่างที่ในเคสบอกว่ากิจการนี้มีกำลังผลิตขวด 7 สายที่ผลิต และสายการผลิตอีก 2 สายก็อยู่ในรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์นี้ กิจการนี้ถือว่าทำถูกแล้วกับการลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้เยอะ เพราะบริษัทฯฯหมีเป็นกิจการที่ผลิตสินค้าขาย ควรจะมีสินทรัพย์เหล่านี้ใช้ในการช่วยสร้างรายได้หลักอย่างเช่น เครื่องจักรใช้ในการผลิตขวด เครื่องจักรในการขนน้ำ กรอกน้ำ ปิดฝาขวด ฯลฯ การพัฒนาหรือลงทุนในเครื่องจักรใหม่ๆ ก็ทำให้การผลิตมีประสิทธิภาพมากขึ้นและเป็นส่วนสำคัญในที่นี้ รวมถึงการมีโรงงานไว้ในครอบครองด้วย ในปีนี้กิจการมีที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เพิ่มขึ้น 4.76% หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 309 ล้านบาท เนื่องจากการซื้อที่ดินอาคารและอุปกรณ์เพิ่มขึ้น และจากที่เงินจ่ายล่วงหน้าค่าซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ สิ้นปี 2563 มีอยู่ 35 ล้านบาท คิดเป็น 0.4% จากสินทรัพย์ทั้งหมด โดยในสิ้นปีนี้ลดลงจากสิ้นปีที่แล้วถึง 92% หมายความว่า กิจการได้รับเครื่องจักรและอุปกรณ์มาแล้ว 400 ล้านบาทและสามารถไปดูจากในงบกระแสเงินสดได้ว่า การเปลี่ยนแปลงในเงินจ่ายล่วงหน้าเป็นรายการในที่ดินอาคารและอุปกรณ์ประมาณ 400 ล้านบาทพอดี อีกทั้งจากในกระแสเงินสดนี้บอกได้ว่า ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่กิจการได้รับตั้งแต่ต้นปีถึงสิ้นปี 2563 คือ 831 ล้านบาท

ข้อมูลกระแสเงินสดเปิดเผยเพิ่มเติม	
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่จ่ายชำระเป็นเงินสดในปี 2563 มีรายละเอียดดังนี้	
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่ซื้อทั้งหมดในระหว่างปี 2563	831,432,239
หัก - การเปลี่ยนแปลงในเงินจ่ายล่วงหน้า	(399,306,169)
- การเปลี่ยนแปลงในเจ้าหนี้	(76,737,889)
- ดอกเบี้ยจ่ายที่บันทึกเป็นต้นทุน	(8,867,617)
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่จ่ายเป็นเงินสด	<u>346,520,564</u>

ดังนั้นปีนี้บริษัทฯ หอมมีที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เพิ่มขึ้นเป็นเงิน 831 ล้านบาท แต่อย่างที่บอกในปีที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เพิ่มขึ้นแค่ ประมาณ 309 ล้านบาท ดังนั้นที่เหลือหายไปอีก 521 กว่าล้านบาทเกิดจากค่าเสื่อมราคาและการด้อยค่าของที่ดินอาคารและอุปกรณ์ในปีนี้และสามารถดูได้จากงบกระแสเงินสด

ต่อไปเป็นสินทรัพย์ไม่มีตัวตนมีทั้งหมด 26 ล้านบาท คิดเป็น 0.3% จากสินทรัพย์ทั้งหมด โดยในปีลดลงถึง 45.48% มีสาเหตุมาจาก ค่าตัดจำหน่ายและการด้อยค่าสะสม ที่มีถึง 185 ล้านบาท โดยเกิดไปแล้ว 181 ล้านบาทจากค่าตัดจำหน่ายและการด้อยค่าสะสมของสิทธิในการใช้เครื่องหมายการค้า ในพื้นที่ที่เกิดการด้อยค่าเยอะเนื่องจากตอนแรกบริษัทฯ หอมต้องการใช้สิทธิในเครื่องหมายการค้าของประเทศหนึ่งในการผลิตและจำหน่ายเครื่องดื่มน้ำผลไม้เพื่อส่งออกไปยัง 16 ประเทศทั่วโลก แต่ในตอนนี้นี้บริษัทฯ หอมไม่มีแผนที่จะนำสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้านี้ไปผลิตและส่งออกเพื่อจำหน่ายต่างประเทศแล้วจึงเกิดการด้อยค่าในสิทธิการใช้เครื่องหมายการค้านี้

และถัดไปที่เป็นผลทำให้สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนลดลง คือ เงินลงทุนในการร่วมค้า มีทั้งหมด 61 ล้านบาท คิดเป็น 0.71% จากสินทรัพย์ทั้งหมด ในปีนี้ลดลงไปถึง 35.39% สาเหตุเพราะว่าจริงๆ แล้วปีนี้ลงทุนในกิจการร่วมค้านี้เพิ่มไปอีก 121.1 ล้านบาท ดังนั้นจากสิ้นปี 2562 ที่มี 94 ล้านบาทปีนี้นี้ควรมีเงินลงทุนในการร่วมค้าอย่างน้อย 210 กว่าล้านบาทแต่ในปีนี้ก็การลงทุนร่วมค้าก็คือทุนถึง 144 ล้านบาทและหักผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าทางการเงินไปอีก 10 ล้านบาท ดังนั้นเงินลงทุนในกิจการร่วมค้าจึงคงเหลือแค่ 61 ล้านบาท ใน 144 ล้านบาทนี้กิจการรับรู้การขาดทุนจากกิจการร่วมค้าในอัตราส่วน 50% ดังนั้นกิจการร่วมค้าขาดทุนถึง 288 ล้านบาทจากที่บอกผมบอกไว้ในกิจกรรมดำเนินงาน ดังนั้นการลงทุนในกิจการร่วมค้าก็เป็นผลกระทบขนาดใหญ่พอสมควรที่กระทบทั้งกิจกรรมลงทุนและกิจกรรมดำเนินงาน ทำให้สินทรัพย์ และกำไรสุทธิลดลง จากการที่

ส่งเสริมการขายอย่างการส่งรหัสได้ฟรีเพื่อชิงเงินรางวัล ที่ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายเป็นอย่างมาก แต่ก็เพื่อเพิ่มช่องทางการขายในตลาดขนาดใหญ่ในประเทศอินโดนีเซีย แต่ผลกลับออกมาตรงข้ามเพราะรายได้ในกิจการร่วมค้าเพิ่มขึ้นเพียงแค่ 2 ล้านจากปีก่อน 18 ล้านเท่านั้น ทั้งๆที่มีค่าใช้จ่ายถึง 309 ล้าน ทำให้ผลที่ออกมาไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ แต่บริษัทซาฮอมก็ยังหวังกับตลาดขนาดใหญ่ที่คนส่วนใหญ่บริโภคเครื่องดื่มที่เป็นชาคู่กับอาหารแต่ละมื้อ บริษัทซาฮอมจึงลงทุนเรื่อยมาถึงแม้จะขาดทุนมาแล้วหลายปีก็ตาม(ถ้าตามที่เราเห็นในงบคืออย่างน้อย 2 ปี)

ต่อไปเป็นส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียน มีทั้งหมด 1573 ล้าน คิดเป็น 18.24% จากสินทรัพย์ทั้งหมด ในปีนี้เพิ่มขึ้นมา 7.72% ในปีนี้มี เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดเกือบ 110 ล้านบาท คิดเป็น 1.27% จากสินทรัพย์ทั้งหมด จากทั้งหมดนี้ส่วนใหญ่เป็นเงินฝากออมทรัพย์มีอยู่ 116 ล้านบาท และหักจากเงินฝากกระแสรายวันที่เบิกเกินบัญชีไป 7 ล้านบาท และมีเงินสดถือในมือเพียง 9 ล้านบาทเท่านั้นซึ่งถือว่าเป็นเรื่องดี ในส่วนของเงินฝากออมทรัพย์ก็ถือไว้ 116 ล้านบาทถือว่าเหมาะสมไม่เยอะเกินไปดีกว่าถือเงินสดแล้วไม่ได้อะไรเลย ในส่วนของเงินฝากออมทรัพย์ในปีนี้ก็ยังคงสร้างดอกเบี้ยรับถึง 9 แสนกว่าบาท สามารถดูได้จากงบกำไรขาดทุน และในปีนี้นี้เพิ่มขึ้น 224.70% สาเหตุที่เพิ่มขึ้นขนาดนี้อาจจะมาจากหลายสาเหตุเหมือนกัน เช่น การเก็บเงินจากลูกหนี้การค้าในปีนี้ได้เยอะ มาจากรายได้จากการขาย มาจากการกู้ยืม แต่ก็มีมีการจ่ายเงินออกไปเหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นการชำระหนี้ในปีนี้อย่างครบถ้วน หรือที่ใช้เงินไปกับการซื้อสินทรัพย์ในรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่ใช้เงินสดไป 346 ล้านบาท

ต่อไปเป็นรายการลูกหนี้การค้า ณ สิ้นปี 2563 มีอยู่ 670 ล้านบาท คิดเป็น 7.77% จากสินทรัพย์ทั้งหมด ในปีนี้ลดลงไป 23.35% ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องดีเพราะกิจการได้รับการชำระหนี้จากลูกหนี้ที่ซื้อสินค้าเราไป และเมื่อไปดูในรายละเอียดของลูกหนี้การค้า กิจการมีลูกหนี้การค้าเป็นกิจการเกี่ยวข้องกันหรือพวกบริษัทย่อย 35 ล้านบาท โดยทั้งหมดเป็นส่วนที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระหนี้ และอีก 635 ล้านที่เหลือมาจากลูกหนี้การค้าของกิจการที่ไม่เกี่ยวข้องกัน หรือก็คือลูกค้าของทางบริษัทซาฮอม เช่น กลุ่มร้านค้าปลีกสมัยใหม่ พวก 7-11 Macro lotus ฯลฯ ร้านค้าปลีก ร้านค้าทั่วไป และในที่นี้รวมถึงที่ส่งออกไปต่างประเทศด้วย จากที่เห็นส่วนใหญ่จะเป็นยังไม่ถึงกำหนดชำระ 627 ล้านบาท และค้างชำระไม่เกิน 3 เดือนเพียงแค่ 8 ล้านบาท ทำให้รู้เลยว่าลูกหนี้ของบริษัทซาฮอมส่วนใหญ่เป็นลูกหนี้ที่ดีพอสมควร นอกจากส่วนใหญ่จะเป็นยังไม่ถึงกำหนดชำระแล้ว ลูกหนี้ทั้งหมดนี้ยังไม่มีมีการตั้งค่าเผื่อผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของลูกหนี้การค้าได้เลยด้วย แสดงว่าบริษัทซาฮอมคาดว่าจะเก็บเงินจากลูกค้าเหล่านี้ได้ทั้งหมด

ต่อไปเป็นสินค้าคงเหลือมีทั้งหมด 737 ล้านบาทคิดเป็น 8.54% จากสินทรัพย์ทั้งหมด ส่วนใหญ่ที่ถือไว้จะเป็นสินค้าสำเร็จรูปถึง 460 ล้านบาท ที่ถือไว้เยอะขนาดนี้ก็ทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีก็คือกิจการมีสินค้ารองรับพร้อมที่จะขายเสมอ แต่ก็มีข้อเสียก็คือกิจการต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับคลังเก็บสินค้า แต่ถ้ากิจการมีคลังเก็บสินค้าเป็นจำนวนมากของตัวเองอยู่แล้วก็จะมีปัญหาตรงนี้ แต่ก็มองได้อีกมุมหนึ่งว่าบริษัทฯ หอมขายสินค้าไม่ออกหรือเปล่าจึงทำให้สินค้าสำเร็จรูปเหลือเยอะขนาดนี้แต่จากการดูยอดต้นทุนขายในงบกำไรขาดทุนแล้วมีถึง 4334 ล้านบาทแสดงว่าจากที่พูดมาเมื่อที่ตัดไปได้เลยหมายความว่ากิจการกักตุนสินค้าไว้เพื่อพร้อมขายในปีหน้าซะมากกว่า โดยสินค้าเหล่านี้จะถูกขายออกไปก่อนสินค้าที่จะผลิตใหม่แน่นอน

และรองลงมาคือวัตถุดิบ มีอยู่ 267 ล้านบาท วัตถุดิบตรงนี้เป็นวัตถุดิบที่จะใช้ผลิตสินค้าในปีหน้าซึ่งคิดว่าใช้หมดจนต้องซื้อวัตถุดิบมาผลิตเพิ่มแน่นอน ในปีนี้มีสินค้าคงเหลือเพิ่มขึ้น 43.35% สาเหตุจากการที่กิจการกักตุนสินค้าสำเร็จรูปที่ผลิตเสร็จแล้วไว้และซื้อวัตถุดิบมาเพิ่มขึ้นนั่นเอง

ปีนี้สรุปคือกิจกรรมลงทุนในสินทรัพย์ลดลงเล็กน้อยก็คือลดไปแค่ 5 ล้านบาทหรือ 0.01% สาเหตุทำให้ลดลงไม่เยอะเพราะมีการ สำหรับสินทรัพย์หมุนเวียนถึงแม้ว่าจะเพิ่มขึ้น 18.24% หรือ ณสิ้นปี 2563 มีอยู่ 1573 ล้านบาทก็ยังถือว่าขาดสภาพคล่องเพราะมีสินทรัพย์หมุนเวียนไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียน เนื่องจากหนี้สินหมุนเวียนที่จะต้องชำระปีหน้ามีอยู่ 1772 ล้านบาท กิจการจะต้องหาวิธีหาเงินมาเพิ่มเพื่อใช้ในการชำระหนี้ไม่ว่าจะเป็นการกู้ยืมมาเพิ่มทั้งกู้ในหุ้นกู้ที่สามารถกู้ยาวได้และดอกเบี้ยต่ำหรือกู้สั้นเพื่อไม่ให้ดอกเบี้ยทับถมเยอะ หรือผลิตสินค้าเพิ่มขายให้ครบยอดชำระหนี้ ต่อมาในส่วนกิจกรรมลงทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน กิจการได้ลงทุนในที่ดิน อาคารและอุปกรณ์คิดเป็น 78.93% จากสินทรัพย์ทั้งหมด ก็ถือว่าเหมาะสมเพราะสินทรัพย์ในรายการนี้มีความสำคัญที่จะช่วยสร้างรายได้หลักให้กิจการได้ ซึ่งการขยายกิจการจากการซื้อสินทรัพย์เหล่านี้จะมีผลถึงอนาคตที่จะสร้างรายได้ได้เพิ่มขึ้นอีกด้วย ถึงแม้จะไม่ได้ใช้ผลิตสินค้าอย่างเดียว กิจการก็นำกำลังผลิตที่เหลือไปใช้ได้การรับจ้างผลิตหรือ OEM เพื่อสร้างรายได้ทางเลือกให้กับบริษัทฯ หอมนั่นเอง

วิเคราะห์กิจกรรมจัดหาเงิน

จากการดูงบแสดงฐานะการเงินพบว่าสิ้นปี 2563 บริษัทชาฮอมมีหนี้สินทั้งหมด 2570 ล้านบาท คิดเป็น 29.79% จากหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ถือว่ามีหนี้สินไม่เยอะมากจึงไม่น่าเป็นห่วงมาก โดยเกิดจากการก่อหนี้ทั้งภายในปี 2563 และจากการก่อหนี้ก่อนปี 2563 แต่ที่น่าเป็นห่วงนิดหน่อยก็คือกิจการมีหนี้สินหมุนเวียนที่เกิดขึ้นมากกว่าหนี้สินไม่หมุนเวียน โดยหนี้สินหมุนเวียนมีทั้งหมด 1772 ล้านบาท คิดเป็น 20.55% จากหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นทั้งหมด แต่กิจการดำนินสินทรัพย์หมุนเวียนที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้แค่ 1573 ล้านบาท ดังนั้นถึงแม้หนี้สินหมุนเวียนในปีนี้จะลดลง 1.88% แต่ก็ยังมีความเสี่ยงทั้งในการชำระเงินต้นคืนและภาระในการจ่ายดอกเบี้ยในปีหน้าจึงอาจทำให้กิจการขาดสภาพคล่องเพราะไม่สามารถชำระหนี้ ดังนั้นบริษัทชาฮอมจะต้องหาวิธีจัดหาเงินมาเพื่อชำระหนี้ทั้งด้วยวิธีกู้ใหม่มาทั้งระยะสั้นและระยะยาว หรือหุ้นกู้ที่มีดอกเบี้ยต่ำและยังได้กู้ระยะที่ยาว อย่างที่บอกก่อนหน้านี้ แต่อีกทางเลือกหนึ่งที่ได้ก็คือการออกจำหน่ายหุ้นเพิ่มเพราะมูลค่าหุ้นของกิจการหุ้นละ 1 บาท ขณะนี้มีราคาตลาดอยู่ที่ 10 บาทต่อหุ้น ดังนั้นจะทำให้กิจการได้ส่วนเกินมูลค่าหุ้นถึงหุ้นละ 9 บาท และมีข้อดีก็คือไม่มีภาระที่กิจการจะต้องจ่ายคืน แต่ก็มีข้อเสียคือกิจการมีภาระที่จะต้องจ่ายปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น และเนื่องจากทุนจดทะเบียนและที่ออกจำหน่ายแล้วมีถึง 1300 ล้านหุ้น ทำให้กิจการมีภาระที่ต้องจ่ายปันผลเยอะมากๆ ตัวอย่างคือปี 2562 กิจการได้จ่ายปันผลไปถึง 650 บาท ถึงแม้ปี 2563 จะไม่ได้จ่ายปันผลเพิ่มเพราะจ่ายปันผลในปี 2562 ไปเยอะแล้วก็ตาม และยังเสียผลประโยชน์ด้านภาษีเนื่องจากเงินปันผลจะไม่เอาไปรวมเป็นค่าใช้จ่ายเหมือนดอกเบี้ยจ่ายทั้งๆที่ถูกหักกำไรสะสมให้ลดลงเหมือนกัน แต่อย่างไรก็ตามวิธีออกหุ้นเพิ่มก็ยังเป็นวิธีที่ไม่แนะนำเพราะส่วนของผู้ถือหุ้นมีถึง 6 พันล้านบาทแล้ว และยังมีถึง 70.21% จากหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นทั้งหมดถ้ามีมากกว่านี้กิจการจะมีภาระการจ่ายปันผลที่มากกว่าเดิม ต่อมาในส่วนของหนี้สิน พบว่าหนี้สินที่จะต้องชำระภายในปีหน้ามากที่สุดก็คือเงินกู้ยืมระยะยาวจากสถาบันการเงินที่จะถึงกำหนดชำระในปี 2564 มี 647 ล้านบาท คิดเป็น 7.51% จากหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นมาหลายปีแล้วหรือก่อนปี 2562 ซึ่งจะชำระภายในปี 2564

รองลงมาคือ เจ้าหนี้การค้ากิจการอื่นมีอยู่ 426 ล้านบาท คิดเป็น 4.94% และเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 65.95% เนื่องจากซื้อวัตถุดิบมาใช้ในการผลิตและต้องชำระเงินภายในปี 2564 ข้อดีของเจ้าหนี้การค้าคือ ไม่มีดอกเบี้ยแต่ข้อเสียก็คือครบกำหนดชำระเร็ว ดังนั้นการที่กิจการยืดระยะเวลาการชำระหนี้ให้นานจึงเป็นเรื่องที่ดีที่จะช่วยเพิ่มสภาพคล่องได้ แต่ก็ไม่เสมอไปเพราะถ้าบริษัทชาฮอมค้างนานเกินไปจะเสียเครดิตทางการค้า

ต่อไปเป็นเงินกู้ยืมระยะสั้นจากสถาบันการเงินมีอยู่ทั้งหมด 240 ล้านบาท คิดเป็น 2.78% จากหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นทั้งหมด ใน 240 ล้านบาทไม่ได้เกิดจากการกู้ยืมมาใหม่แต่เป็นการยืดการชำระหนี้ หรือการ **Rolling** ซึ่งการยืดหนี้ก็ยืดได้แต่กิจการจะต้องเสียดอกเบี้ยจ่ายในอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่าการกู้ยืมระยะยาว ดังนั้นถ้าบริษัทขาดหอม ถ้าไม่รีบชำระเงินกู้ควรจะกู้ระยะยาวมากกว่าหรือไปออกตราสารหนี้อย่างหุ้นกู้ เพราะมีอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าและมีระยะเวลาในการชำระที่ยาวมากกว่า

หนี้ต่อไปเป็นหนี้ที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่เพิ่มขึ้นที่มากที่สุดก็คือ เจ้าหนี้ค่าซื้อที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ณ สิ้นปี 2563 มีอยู่ 106 ล้านบาท คิดเป็น 1.23% ในปีนี้เพิ่มขึ้นมา 251.61% หรือเป็นเงิน เกือบ 76 ล้านบาท เป็นรายการที่เกิดจากการที่กิจการไปซื้อเครื่องจักร ที่ดิน หรืออะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องกับรายการนี้มาเพิ่มและยังไม่ได้จ่ายเงินอีก 76 ล้านบาทสามารถดูได้จากในงบกระแสเงินสด

ต่อไปเป็นส่วนของหนี้สินไม่หมุนเวียนกิจการมีเพียงแค่ประมาณ 797 ล้านบาท คิดเป็น 9.24% จากหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น โดยลดลง 25.40% เป็นผลมาจากการที่กิจการกู้ยืมระยะยาวจากสถาบันการเงินโดนในสิ้นปี 2563 มีเงินกู้ยืมระยะยาวจากสถาบันการเงินประมาณ 767 ล้านบาท คิดเป็น 8.90% จากหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น และลดลงถึง 275 ล้านบาทหรือ 26.40% ซึ่งเป็นสาเหตุที่หนี้สินไม่หมุนเวียนลดลง

ที่นี้จะสรุปในส่วนของการชำระเงินกู้ไปเท่าไรก็เพิ่มมาเท่าไรทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่เกิดขึ้นระหว่างปี 2563 ที่เกิดจากการกู้ยืมจากสถาบันการเงิน

จากที่บอกไว้ตอนแรกว่าในปีนี้กิจการไม่ได้กู้ระยะสั้นมาเพิ่ม 240 ล้านบาทแต่เกิดจากการที่ กิจการชำระหนี้ไม่หมดแล้วยึดหนี้ ดังนั้นกิจการได้ชำระเงินกู้ระยะสั้นในปี 2563 ไป 714 ล้านบาท - 240 ล้านบาท = 474 ล้านบาท เดียวจะบอกว่าทำไมถึงรู้แน่ครับ

ต่อไปเป็นเงินกู้ยืมระยะยาวถ้าดูจากในหนี้สินหมุนเวียนจะพบว่ากิจการมีเงินกู้ระยะยาวที่จะครบกำหนดชำระประมาณ 648 ล้านบาท ดังนั้นจริงๆ แล้วกิจการควรจะเหลือเงินกู้ระยะยาวในหนี้สินไม่หมุนเวียนเพียง 395 ล้านบาท ที่เกิดจากการนำเงินกู้ระยะยาวต้นปี 2563 1043 ล้านบาท - เงินกู้ระยะยาวที่จะครบกำหนดชำระ ณ วันสิ้นปี 2563 648 ล้านบาท ดังนั้นทำให้รู้ว่ากิจการไปกู้เงินระยะยาวระหว่างปี 2563 เพิ่มมาเท่าไรจากการคำนวณว่า 767 ล้านบาทหรือก็คือเงินกู้ระยะยาว ณ สิ้นปี - 395 ล้านบาทหรือก็คือเงินกู้ระยะยาวคงเหลือจากการกู้ในปีก่อนๆ ทำให้รู้ว่ากิจการกู้ระยะยาวเพิ่มอีก 372 ล้านบาท และจากการคำนวณทั้งหมดนี้ก็ยังทำให้เห็นว่ากิจการได้ชำระเงินกู้ทั้งหมดในปี 2563 ทั้งหมดเกือบ 998 ล้านบาท จากการที่ชำระเงินกู้ระยะสั้นไป 474 ล้านบาท รวมกับจากการที่ชำระเงินกู้ระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระในปีในส่วนของสิ้นปี 2562 อีก 524 ล้านบาท สามารถเช็คได้จากงบกระแสเงินสดว่ากิจการชำระเงินกู้ไปจริงๆ จากในรูป และดูได้ด้วยว่ากิจการกู้ยืมระยะยาวมาเพิ่มอีก 372 ล้านบาทมาจริงๆ

กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน	
ดอกเบี้ยจ่าย	(73,134,197)
เงินสดรับจากเงินกู้ยืม	372,292,579
เงินสดจ่ายเพื่อชำระเงินกู้ยืม	(997,738,374)

ต่อไปเป็นส่วนของผู้ถือหุ้นกิจการได้จดทะเบียนหุ้นสามัญไว้ทั้งหมด 1300 ล้านบาท ที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท ดังนั้นหมายความว่าออกจำหน่ายทั้งหมด 1300 ล้านหุ้น ในที่นี้ออกจำหน่ายทั้งหมดแล้ว ในการขายหุ้นกิจการยังมีส่วนเกินมูลค่าหุ้นสามัญทั้งหมด 3515 ล้านบาท เกือบ 3 เท่าของมูลค่าหุ้นสามัญ จากที่เห็นในงบส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่เกิดจากส่วนเกินมูลค่าหุ้นสามัญซึ่งคิดเป็น 40.75% จากหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น และรองลงมาเกิดจากทุนจดทะเบียน 1300 ล้านบาท คิดเป็น 15.07% จากหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น และอันดับที่ 3 คือ เกิดจากกำไรสะสมทั้งหมด 1076 ล้านบาทคิดเป็น 12.48% จากหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น และเพิ่มขึ้น 41.37% ที่เกิดจากการนำกำไรสะสมต้นปี 2563 761 ล้านบาท + กำไรสุทธิปี 2563 315 ล้านบาท

ใน 1076 ล้านบาทนี้ไม่ได้หักจากการจ่ายปันผลเพราะปีนี้บริษัทชาฮอมไม่ได้จ่ายปันผลไปเนื่องจากปี 2562 บริษัทชาฮอมได้จ่ายเงินปันผลไปมากถึง 650 ล้านบาท จาก 650 ล้านบาทนี้ทำให้เราได้ว่ากำไรสะสมต้นปี 2562 หรือสิ้นปี 2561 มีกำไรสะสม 1043 ล้านบาท จากการคำนวณว่า 762 ล้านบาทที่เป็นกำไรสะสมสิ้นปี 2562

- กำไรสุทธิของปี 2562 368 ล้านบาท

+ การจ่ายปันผลไป 650 ล้านบาท =

จะได้ กำไรสะสม ณ ต้นปี 2562 คือ 1043 ล้านบาท

สรุปจากที่เห็นหนี้สินทั้งหมดของกิจการมีน้อยกว่าส่วนของผู้ถือหุ้นพอสมควรถึงประมาณ 30% ต่อ 70% จากการที่มีส่วนของผู้ถือหุ้นเยอะกว่าก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ดีแต่กิจการยังมีการจะต้องจ่ายปันผลเยอะหน่อย และไม่คุ้มตรงที่กิจการไม่ได้รับผลประโยชน์ทางด้านภาษีจากการที่เงินปันผลจ่ายจะไม่ถูกนำไปรวมเป็นค่าใช้จ่ายที่คิดภาษี และในส่วนหนี้สินถึงแม้จะมีไม่เยอะแต่กิจการดันมีหนี้สินหมุนเวียนมากกว่าสินทรัพย์หมุนเวียน จะทำให้กิจการขาดสภาพคล่องดังนั้นกิจการควรหาวิธีที่จะมาชำระหนี้ในปีนี้ได้ ที่แนะนำก็คือหุ้นกู้ เนื่องจากในปี 2563 และ 2562 กิจการไม่มีการถือหุ้นกู้เลยผมคิดว่าการถือหุ้นกู้ก็เป็นเรื่องที่ดีเพราะมีระยะเวลาจ่ายที่ยาว และยังดอกเบี้ยต่ำอีกด้วย และดอกเบี้ยก็ยังยังมีข้อดีทางด้านภาษีก็คือเป็นค่าใช้จ่ายที่หักจากรายได้ก่อนไปคิดภาษีทำให้ช่วยประหยัดภาษีอีกด้วย และอีกส่วนหนึ่งคือกำไรสะสมคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ถือว่าไม่เยอะเท่าไร